czwartek, 10.10.2024

Nabożeństwo fatimskie

O godz. 16.30 odmówimy różaniec, następnie Msza św. oraz precesja ze świacami.

Nabożeństwa fatimskie w parafiach, tak bardzo popularne 13. dnia miesiąca, zasadniczo odprawiane od maja do października, ciągle zachowują swą żywość i ducha, który wciąż się rozszerza. Miłość do Matki Bożej, w znaku Fatimskiej Pani, zdaje się, jakby nie zauważała przemijającego czasu. Miejsc kultu fatimskiego bowiem ciągle przybywa, można też powiedzieć, że nabiera on nowego kolorytu. Swoista powszechność pobożności fatimskiej wyraża się również w tym, iż modlitwa 13. dnia miesiąca stała się niejako synonimem nabożeństwa fatimskiego.

Postawmy zatem pytanie: czy nabożeństwo fatimskie – to nasza modlitwa tylko w 13. dzień miesiąca? Dlaczego ten właśnie dzień stał się tak istotny? Zauważmy, jaka jest treść prośby Maryi z maja 1917 r.: „Przyszłam was prosić, abyście tu przychodzili przez 6 kolejnych miesięcy, dnia 13 o tej samej godzinie. Potem powiem, kim jestem i czego chcę". Otóż dzień ten został wybrany przez Niebo, jako dzień objawień. Zauważmy jednak, iż w treści przywołanej prośby jest również wskazanie: by dowiedzieć się kim Ona jest i czego sobie życzy. Ponadto prośba ta ma od początku ściśle określone ramy czasowe – przez 6 kolejnych miesięcy; jest to o tyle istotne, iż takiej klauzuli nie ma w stosunku do innych treści Przesłania, jak chociażby różańca. „Odmawiajcie codziennie różaniec […]". „Chcę, […] żebyście nadal codziennie odmawiali różaniec na cześć Matki Boskiej Różańcowej, dla uproszenia pokoju na świecie i o zakończenie wojny, bo tylko Ona może te łaski uzyskać".

W taki właśnie sposób zdaje się postrzegać Łucja prośbę Matki Bożej Łucja. Otóż w ramach przesłuchania w dniu 13 października 1917 r. (po ostatnim objawieniu) przez ks. dr. M. Formigão, udziela ona następujących odpowiedzi:

„ - Myślisz, że jeszcze się ukaże?

- Nie liczę już na to, że Ją zobaczę. Nic mi nie powiedziała na ten temat.

- Czy zamierzasz wrócić do Cova da Iria 13 dnia przyszłego miesiąca?

- Nie, proszę pana.

- Pod jakim wezwaniem chce, żeby zbudowano Jej kaplicę w Cova da Iria?

- Powiedziała dziś, że jest Matką Bożą Różańcową.

- Czy chce, żeby przychodziło tu wielu ludzi ze wszystkich stron świata?

- Nie dała żadnego polecenia na ten temat".

Łucja nie zamierza wracać do Cova da Iria 13. dnia kolejnego miesiąca; jak również stwierdza, iż nie otrzymała w tym względzie żadnego polecenia. Jednak od początku kult fatimski związany jest z tym właśnie dniem. Z drugiej strony trudno bowiem, by było inaczej. Treść dwóch części fatimskiej tajemnicy wskazująca na Niepokalane Serce Maryi pozostawała nieznana aż do roku 1942. Ponadto, skoro Matka Boża objawiała się zawsze tego konkretnego dnia, zatem czymś oczywistym mogło się wydawać, by wspomnienie tych wydarzeń miało również ten sam wymiar czasowy. Analogiczna sytuacja miała miejsce w odniesieniu do objawień Anioła. Mianowicie od roku 2013, celem podkreślenia faktu tychże objawień z 1915 i 1916 r., na mocy decyzji sanktuarium w Fatimie, dzień 21 marca stał się dniem wspomnienia objawień Anioła Fatimskim Pastuszkom. Warto pamiętać i przypomnieć w tym kontekście, iż pielgrzymki Papieży: Pawła VI, Jana Pawła II i Benedykta XVI do Fatimy odbywały się 13 maja. Ponadto fakt zamachu na Jana Pawła II, dokonany 13 maja – w rocznicę Fatimy, ożywił tradycję fatimskich nabożeństw 13. dnia miesiąca.

Czy nabożeństwo fatimskie – to nasza modlitwa tylko w 13. dzień miesiąca? Odpowiadając na tak postawione pytanie, koniecznie musimy zaznaczyć, iż fakt objawień to jedno, a treść tychże objawień to zupełnie coś innego. Dlatego też, z chwilą, gdy treść ta stała się nam znana, nie może zostać pominięta, nie możemy skupić się jedynie na samym wydarzeniu. Zauważmy: wezwanie dotyczące odmawiania codziennie różańca, z myślą o grzesznikach, nie otrzymało żadnych ram czasowych. Zatem, zgodnie z duchem Fatimy, należy stwierdzić, iż nabożeństwo fatimskie to również codzienna modlitwa różańcowa.

Nie była to jednak jedyna prośba Maryi. Kolejne opisała Łucja, już jako siostra karmelitanka, w liście do Piusa XII w 1940 roku:

„Ta prośba pochodzi od Pana Jezusa i Naszej dobrej Matki z Nieba.

W 1917 r., w części objawień, które nazwaliśmy «tajemnicą», Najświętsza Dziewica wyjawiła koniec wojny, która wtedy dręczyła Europę, i ogłosiła jeszcze inną, w przyszłości, mówiąc, że aby ją zażegnać, przyszła prosić o poświęcenie Rosji Jej Niepokalanemu Sercu i o Komunię św. wynagradzającą w pierwsze soboty miesiąca. […].

Ojcze Święty, aż do 1926 r. pozostało to tajemnicą według wyraźnego nakazu Matki Bożej. Wtedy, po objawieniu, w którym prosiła, żeby upowszechniać w świecie Komunię św. wynagradzającą w pierwsze soboty pięciu kolejnych miesięcy, przystępując w tym samym celu do spowiedzi, rozmyślając kwadrans o tajemnicach Różańca i odmawiając jego jedną część w celu wynagrodzenia zniewag […]”.

Ta część Fatimskiego Orędzia była tajemnicą aż do roku 1926, kiedy po raz pierwszy Łucja pisze o tym spowiednikowi, a co następnie zostało upublicznienie dopiero w 1942 r., w 25. rocznicę objawień. To dlatego Portugalia, w ramach dziękczynienia za dar uznania objawień, poświęciła się Niepokalanemu Sercu Maryi, gdyż taka była prośba Pięknej Pani z Nieba. To dlatego Papieże Pius XII, Paweł VI i Jan Paweł II, podejmowali wysiłki, by poświęcić Rosję Niepokalanemu Sercu Maryi – gdyż takie były wskazania Matki Bożej.

Nabożeństwo fatimskie, jeśli ma być odpowiedzią na wezwania Maryi, nie może się ograniczyć jedynie do 13. dnia miesiąca. Dzień ten od początku związany jest z pobożnością fatimską, z biegiem lat wpisał się już na dobre w naszą świadomość ze swoją przepiękną tradycją. Nie można jej lekceważyć, czy odsuwać na bok. Ale również nie można skupić się jedynie na samym dziękowaniu i

świętowaniu faktu objawień; trzeba nam wspólnego wysiłku, by uczynić zadość prośbom Maryi, które zawarła w swoim Przesłaniu w Fatimie. Trzeba nam dziś zapału na wzór małej Hiacynty, która w ostatnich dniach swego życia tak mówiła do Łucji: „Już niedługo pójdę do nieba. Ty tu zostaniesz, aby ludziom powiedzieć, że Bóg chce wprowadzić na świecie nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi. Kiedy nadejdzie czas, aby o tym mówić, nie kryj się. Powiedz wszystkim ludziom, że Bóg daje nam łaski za pośrednictwem Niepokalanego Serca Maryi, że ludzie muszą je uprosić przez to Serce, że Serce Jezusa chce, aby obok Niego wielbiono Niepokalane Serce Maryi". A zatem z miłości do Matki Bożej uczyńmy klamrą modlitwę łączącą 13. dzień, codzienny różaniec i pierwsze soboty miesiąca!